

Η ελπίδα «πάγωσε» στα Ιμαλάια

Η ορειβατική αποστολή εγκατέλειψε κάθε προσπάθεια εύρεσης του Χάρη Κυριακάκη

Εξανεμίζονται οι ελπίδες να βρεθεί ζωντανός ο 44χρονος έλληνας ορειβάτης - χειρουργός, ο οποίος συμμετείχε σε διεθνή αποστολή για την ανάβαση στην κορυφή των Ιμαλαϊών, Μακαλού και αγνοείται από τις 25 Μαΐου.

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:

Πέτρος Στεφανής - Εύη Σαλτού

«**Χ**άσαμε ένα μέλος της αποστολής, έναν φίλο. Δυστυχώς, οι άνθρωποι δεν έχουμε φτιαχτεί για να μένουμε στις κορυφές των οροσειρών, είμαστε μόνο προσωρινοί επισκέπτες...», έγραψε στη διεθνή ιστοσελίδα www.everestnews.com, στις 30 Μαΐου, ο Ολλανδός Αρνολντ Κόστερ, αρχηγός της διεθνούς ορειβατικής αποστολής, μέλος της οποίας ήταν ο άτυχος έλληνας ορειβάτης. Ενημέρωσε μάλιστα διαδικτυακά πως αποφασίστηκε να εγκαταλειφθεί κάθε προσπάθεια εύρεσης του Χάρη (Ζαχαρία) Κυριακάκη.

ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΤΙΣ 28 ΜΑΪΟΥ...

κράτησε η επικοινωνία μέσω ασυρμάτου, του ολλανδού αρχηγού της διεθνούς ορειβατικής αποστολής με τον έλληνα ορειβάτη

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο αρχηγός, «ο Χάρης είναι εκεί πάνω περισσότερο από πέντε ημέρες, χωρίς φαγητό, οξυγόνο και καταφύγιο, και πιστεύω ότι η πιθανότητα να τον βρούμε ζωντανό είναι μηδενική...».

Το χρονικό

Στις 21 Μαΐου η ομάδα, η οποία αποτελούνταν από επτά μέλη και ισάριθμους οδηγούς βουνού, άρχισε τη σταδιακή ανάβαση προς την κορυφή, χωρισμένη σε δύο ομάδες. Τέσσερις μέρες αργότερα, η διεθνής αποστολή ανέβηκε στην κορυφή. Κατά την κατάβαση, ωστόσο, όταν τα μέλη της συναντήθηκαν στις χαμηλότερες κατασκηνώσεις δεν είχαν κανένα σημάδι του Χάρη. «Αργότερα με κάλεσε στον ασύρματο, μου είπε ότι χάθηκε και δεν ήξερε πού βρισκόταν. Ο οδηγός βουνού δεν μπορούσε να τον εντοπίσει. Τον αναζήτησε εκ νέου την επόμενη μέρα...», γράφει ο κ. Κόστερ. Η επικοινωνία μέσω ασυρμάτου με τον έλληνα ορειβάτη - γιατρό στο νοσοκομείο της Ρόδου - κράτησε μέχρι και τις 28 Μαΐου...

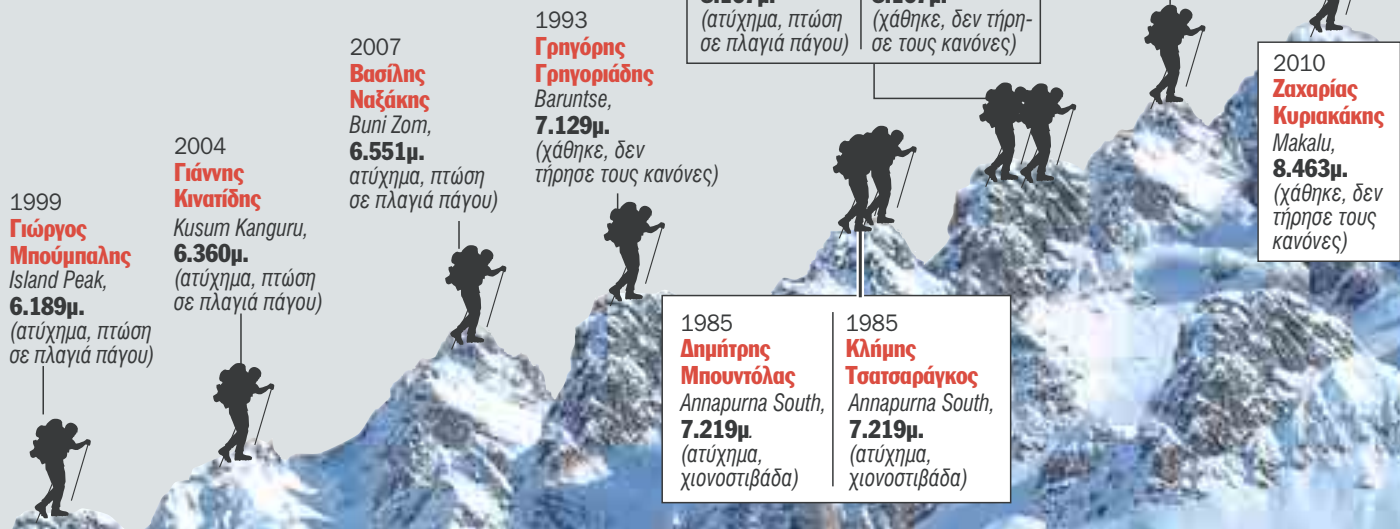
Την ίδια ώρα, για τραγική ειρωνεία μιλά ο οικογενειακός και φιλικός κύκλος του άτυχου έμπειρου ορειβάτη, που είχε βραβευτεί, φέτος, από την Ελληνική Ομοσπονδία Ορειβασίας - Αναρρίχησης για τις σπουδαίες επιδόσεις του.

«Ο Χάρης μόλις είχε καταφέρει να ανεβεί σε μια ακόμα μεγάλη κορυφή, λίγο πριν τον βρει το κακό κατά την κατάβασή του. Πρόλαβε, έτσι, να γίνει ο πρώτος Έλληνας που σκαρφαλώνει στο Μακαλού (8.463 μ.), ταυτόχρονα κι ο πρώτος Έλληνας που έχει κατακτήσει συνολικά τέσσερις διαφορετικές "οκτάρες" κορυφές - άνω των 8.000 μ. Πάντα έλεγε πως είχε πολύ φιλόδοξους στόχους στην ορειβασία, ήθελε να ανεβεί και στο Εβερεστ, αλλά δεν έβρισκε, λόγω κρίσης, χορηγό...», λέει ο ορειβάτης και φίλος του κ. Γιώργος Εξαρχος.

Ο κ. Κώστας Παπαγεωργίου, πρόεδρος του Ορειβατικού Συλλόγου Αμφισσας όπου ανήκε ο έλληνας ορειβάτης, είχε μιλήσει μαζί του την παραμονή της αναχώρησής του για το Νεπάλ. «Τον άκουσα τότε ευδιάθετο, αισιόδοξο πως κι αυτό το ταξίδι του θα είχε αίσιο αποτέλεσμα», σημειώνει.

Ελληνικές τραγωδίες στα Ιμαλάια

Δύο νεκροί ορειβάτες ήταν ο τραγικός απολογισμός στην πρώτη κιόλας ελληνική ορειβατική αποστολή στα Ιμαλάια, το φθινόπωρο του 1985, στο όρος Annapurna South. Συνολικά, δέκα έλληνες ορειβάτες έχουν αφήσει εκεί την τελευταία τους πνοή, στα 25 χρόνια ορειβατικών αποστολών

■ **Ο άτυχος** αθλητής του Ορειβατικού Συλλόγου Αμφισσας, γιατρός Χάρης Κυριακάκης (δεξιά), που χάθηκε στο Νεπάλ. Τον Φεβρουάριο βραβεύτηκε από τον νομάρχη Φωκίδας Ν. Φουσεκή (αριστερά), με αφορμή τις ορειβατικές επιδόσεις του

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ ΟΡΕΙΒΑΤΗΣ ΣΤΑ «ΝΕΑ»

«*Η ορειβασία είναι μια διαρκής κόντρα με τον εαυτό σου*»

ΣΤΙΣ 4 Φεβρουαρίου 2006, ο χειρουργός Χάρης Κυριακάκης είχε μιλήσει στα «ΝΕΑ» για τη μεγάλη του αγάπη, την ορειβασία. Παρά το φορτωμένο πρόγραμμα και τις επαγγελματικές υποχρεώσεις στο νοσοκομείο, εκείνος έβρισκε χρόνο να συμμετέχει σε ορειβατικές αποστολές. «Έχω ασχοληθεί κατά καιρούς με αθλήματα που έχουν άμεση σχέση με τη φύση, αλλά η ορειβασία με κέρδισε. Είναι άθλημα των ορίων, μια διαρκής κόντρα με τον εαυτό σου, το βουνό, αλλά και τους κινδύνους που μπορεί να κρύβει...», έλεγε.

«Πώς σώθηκαν στα ψηλά...»

ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΙ τα αποθέματα λογικής σκέψης που του απέμειναν υπό άκρως αντίξοες συνθήκες στο βουνό, χρειάστηκε ο Παναγιώτης Κοτρωνάρος, σήμερα εκπαιδευτής ορειβασίας - αναρρίχησης και οδηγός βουνού, όταν το ρολόι τον προειδοποίησε, το 1998, στο Νταουλαγκίρι των Ιμαλαϊών. «Όταν ειδη πως δεν προλαβαίνω την κορυφή, τα παράτησα κι έκανα επιτόπου μεταβολή. Ο Μπάμπης Τσουπράς, ωστόσο, που ήταν μαζί μου συνέχισε προς τα πάνω, ως τα 8.167 μέτρα. Εφτασε τελικά εκεί με καθυστέρηση, στις έξι το απόγευμα, αλλά δυστυχώς δεν γύρισε ποτέ πίσω, αν και τον περίμενα τρεις μέρες», θυμάται.

«Για να ανεβείς πάνω από τα 8.000 μ., αναγκαστικά μπαίνεις στη λεγόμενη ορειβατική "ζώνη θανάτου". Οφείλεις υποχρεωτικά να ακολουθήσεις πιστά κατά την πορεία σου το συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα: η εμπειρία ετών δείχνει πως θα χρειαστούν συνήθως δώδεκα με δεκατέσσερις ώρες για την τελική αναρρίχσή σου από την τελευταία κατασκίνωση ως την κορυφή, άλλες πέντε - έξι ώρες το πολύ για την κατάβασή σου από 'κει, μέγιστος συνολικός χρόνος δηλαδή ένα εικοσάωρο. Από 'κει και πέ-

■ Παναγιώτης Κοτρωνάρος.

«Μόνον η κατά γράμμα τήρηση των κανόνων ασφαλείας εξασφαλίζει την επιβίωση σε τόσο δύσκολα βουνά»

ρα, τα πράγματα αγριεύουν περισσότερο, δεν μπορείς να αντέξεις παραπάνω από δυόμισι μέρες: η ομίχλη καλύπτει τα πάντα, επικρατεί αφορητή υγρασία, η θερμοκρασία πέφτει, στα χαμηλά έχει καταγίδες και στα ψηλά χιονοθύελλες. Είναι το φαινόμενο των μουσώνων. Εκεί έπεσε ο Χάρης...», λέει στα «ΝΕΑ» ο κ. Παναγιώτης Κοτρωνάρος, διευθυντής της πρώτης επιτυχημένης, το 2004, ελληνικής ορειβατικής αποστολής στο Εβερεστ κι εκπαιδευτής του Χάρη Κυριακάκη.

«Όταν έχεις διαπιστώσει πως δεν μπορείς να ακολουθήσεις άλλο τον ρυθμό, αλλά ξεπερνάς αυτούς τους χρόνους ασφαλείας, ειδικά όταν ξέρεις ότι σε λίγο και ο καιρός χαλάει, τότε ο κανόνας λέει "γύρνα αμέσως πίσω!". Ούτες ή άλλως, εκεί πάνω έχεις 70% λιγότερο οξυγόνο. Το μυαλό σου δεν λειτουργεί κανονικά, είσαι σε κατάσταση λήθαργου, αλλά και υποχρεωμένος να σκεφτείς για το επόμενο βήμα σου...», λέει.

